

Arbejdsbog

Under overfladen

- myter, monstre og mennesker

Navn _____

Kraken

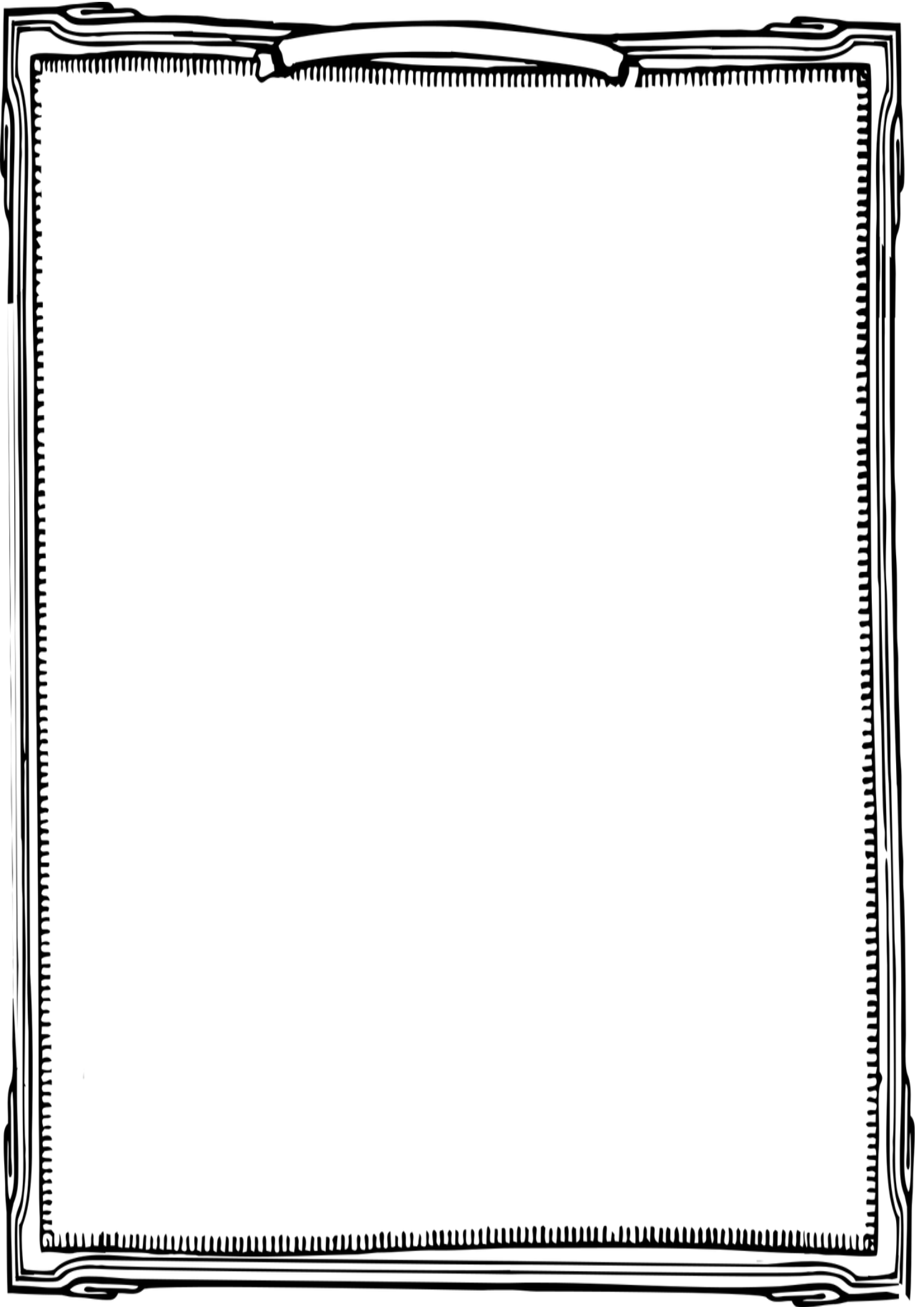

Regnbueslangen

Gud

I den jødisk-kristne religion findes der kun én gud.

I Det Gamle Testamente, som er den del af Bibelen jøder og kristne har til fælles, kaldes Gud ved forskellige navne - et af de mest brugte navne er Jahve. Jahve betyder "den som er". Måske fordi man mente, at Gud var alle steder og ikke til at se.

Et andet af Guds navne er El eller Elohim, som betyder "styrke".

El er en skabergud og skæbnegud, der sørger for, at alle ting i verden er i balance og er lige der, hvor de skal være. Navnet El er også navnet på den øverste gud i kanaanæisk religion.

Det Gamle Testamente er skrevet over flere hundrede år og altså ikke på en gang. Man mener, at det er derfor, Gud bliver beskrevet forskelligt i de mange tekster, der findes der.

Jøderne var sikre på, at Gud var almægtig, og at han ikke tålte andre guder eller vældige monstre ved sin side. Heller ikke selv om han selv havde skabt dem.

Faktisk er man ikke helt sikker på, hvor Livjatan egentlig kommer fra. Om han var der FØR, Gud begyndte at skabe verden. Om han er et monster fra en anden religion, der har sneget sig ind i Bibelen. Eller om Gud skabte ham, da han var i gang med at fylde havet med dyr. Der findes nemlig ikke én sammenhængende historie om Livjatan i Bibelen. Kun en masse små sætninger hist og pist. Når man sætter de sætninger sammen, får man den historie, som I har hørt.

GUD

At være
ALMÆGTIG
betyder,
at man er en,
som kan alt og
har uendelig
magt over alt
og alle.

Livjatan

Livjatan

De nordiske guder

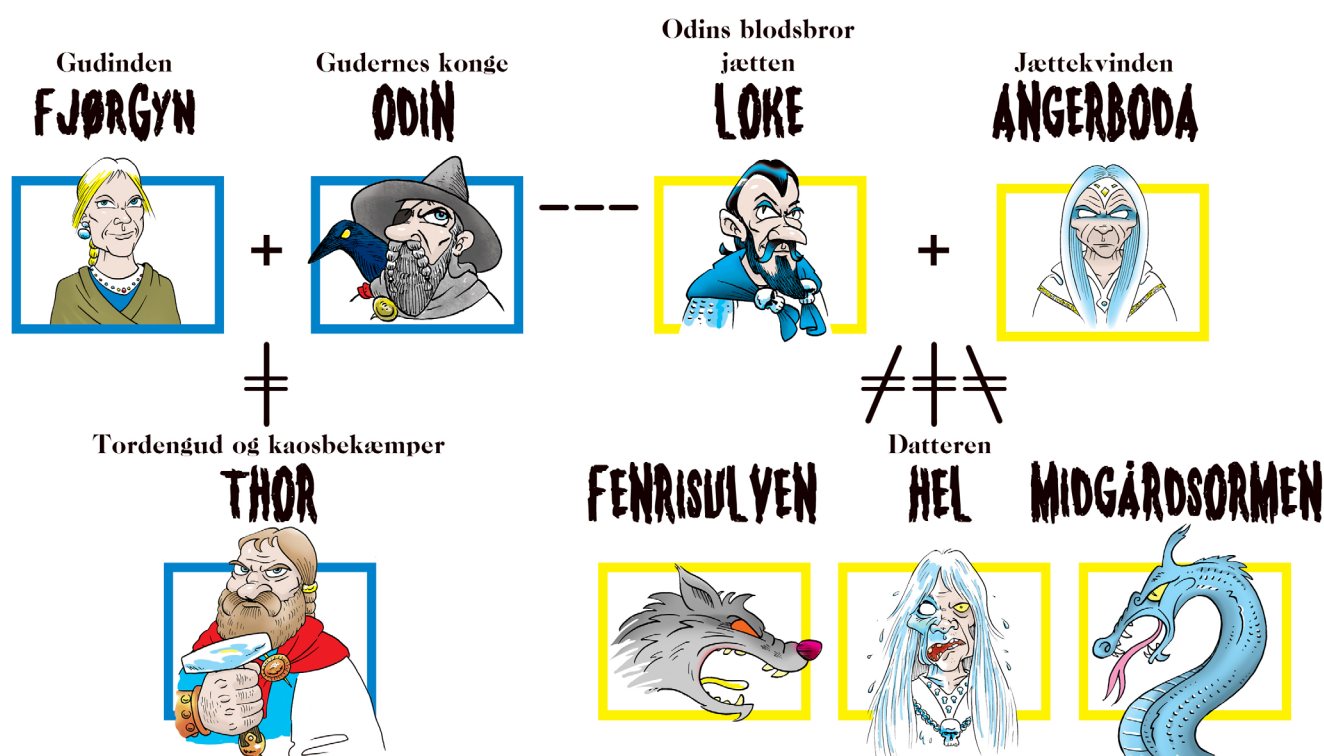
I den nordiske mytologi var der mange guder. Nogle var aser, og andre var vaner. Oprindeligt boede de hver deres sted, men senere blandede de sig med hinanden. De fleste guder boede i Asgård, hvor også Odins store borg Valhalla lå.

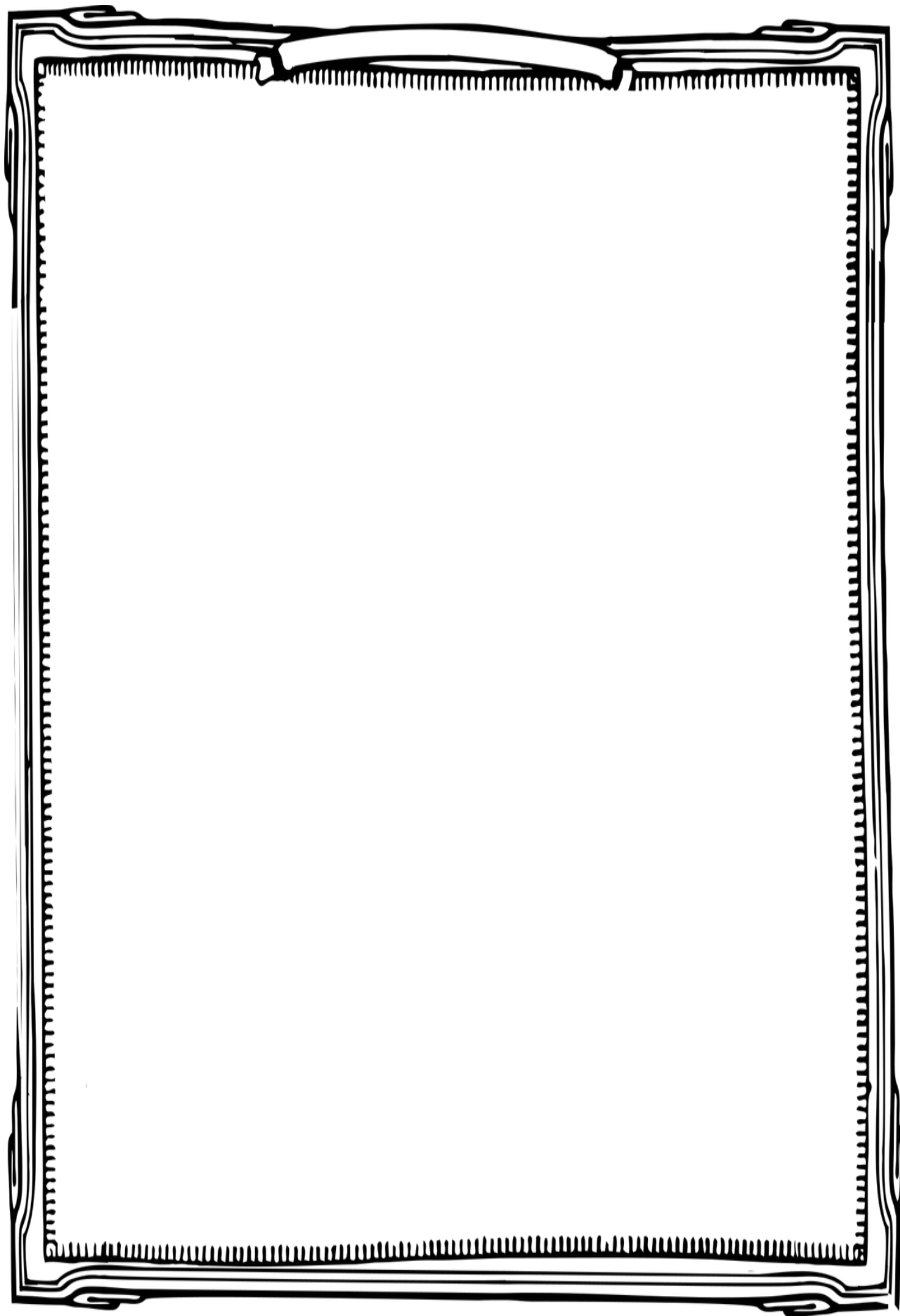
Hver gud havde en særlig evne og en særlig opgave at tage sig af. Derfor bad man til forskellige guder, alt efter hvad man havde brug for hjælp til. Skulle man fx i krig, var krigsguderne Odin og Tyr gode at ofre og bede til. Var det kærlighed, man ønskede hjælp til, var Freja bedst.

Odin var den øverste og mægtigste gud. Andre vigtige guder var Thor, Odins søn, der var gud for torden. Thor var også den, der sørgede for, at kaos ikke bredte sig i verden. Med sin hammer, Mjølner, forsvarede Thor især gudernes verden - men også Midgård, hvor menneskene boede. I Udgår levede jætterne, som var gudernes modstandere. Der findes mange fortællinger om Thors kampe mod jætterne.

Ofte var Thor sammen med Loke. Loke var af jætteslægt, men havde hele sit liv levet sammen med guderne. Det siges, at Loke var Odins blodsbror. Ingen mennesker ofrede til Loke eller så ham som en gud. Loke var ikke nem at stole på, da han skiftevis gjorde livet svært for guderne eller hjalp dem.

Loke fik tre børn med jættekvinden Angerboda: Datteren Hel, Fenrisulven og Midgårdsormen. Tre farlige og sære skabninger. Derfor ville Odin ikke have dem til at bo i Asgård. I stedet gav han dem hver sin plads og opgave i verden: Hel skulle passe dødsriget, stedet hvor mennesker, der ikke var døde i krig, kom hen. Fenrisulven blev lænket i skoven, og Midgårdsormen blev kastet i havet, hvor den slyngede sig om hele Midgård. Her lå den og bed sig selv i halen, og på den måde holdt den sammen på jorden. Man sagde, at de tre væsener en dag skulle vende tilbage til Asgård for at spille en vigtig rolle i Ragnarok - den sidste store kamp mellem guder og jætter.

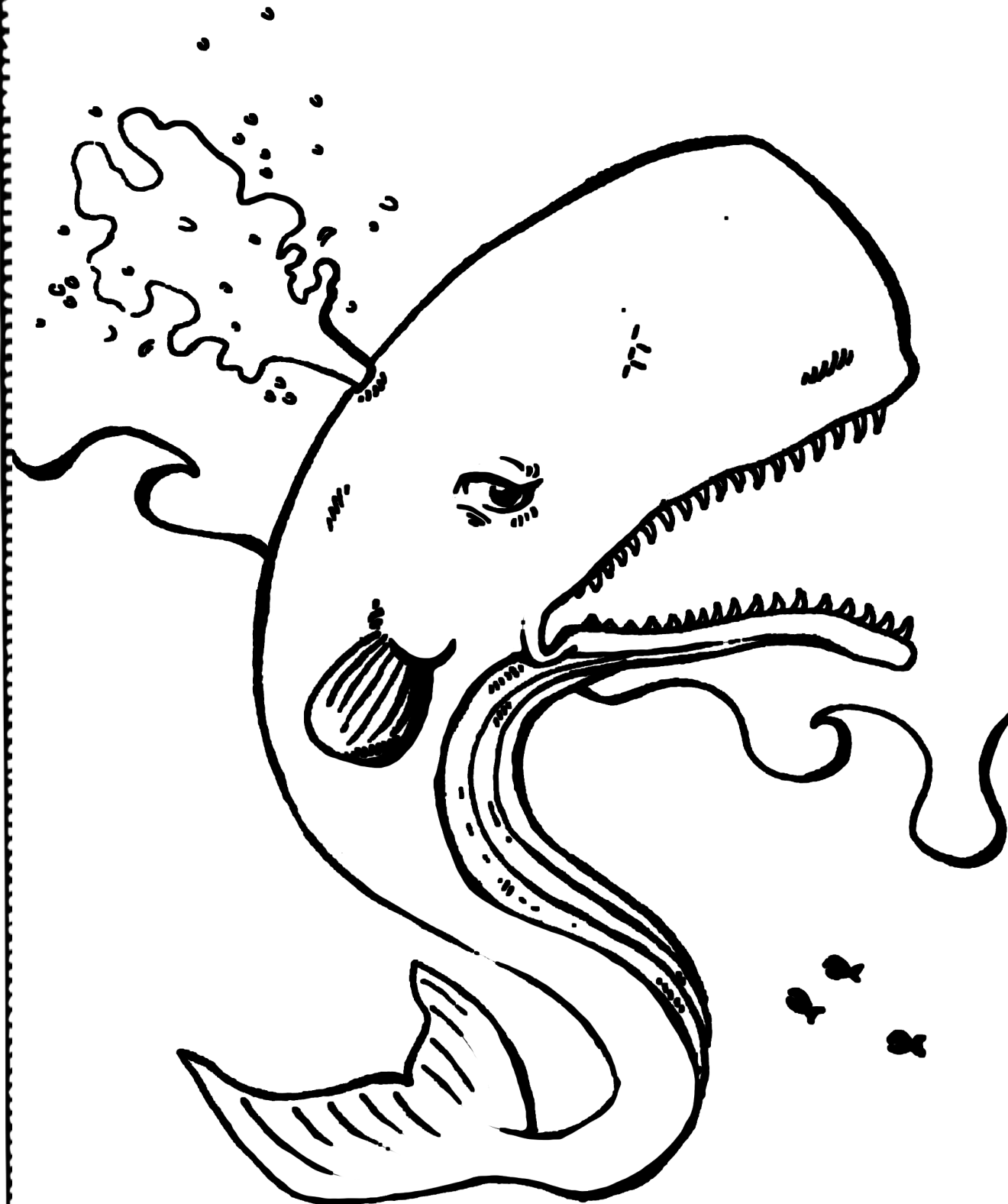

Midgårdsormen

Hvalen

Hvalen

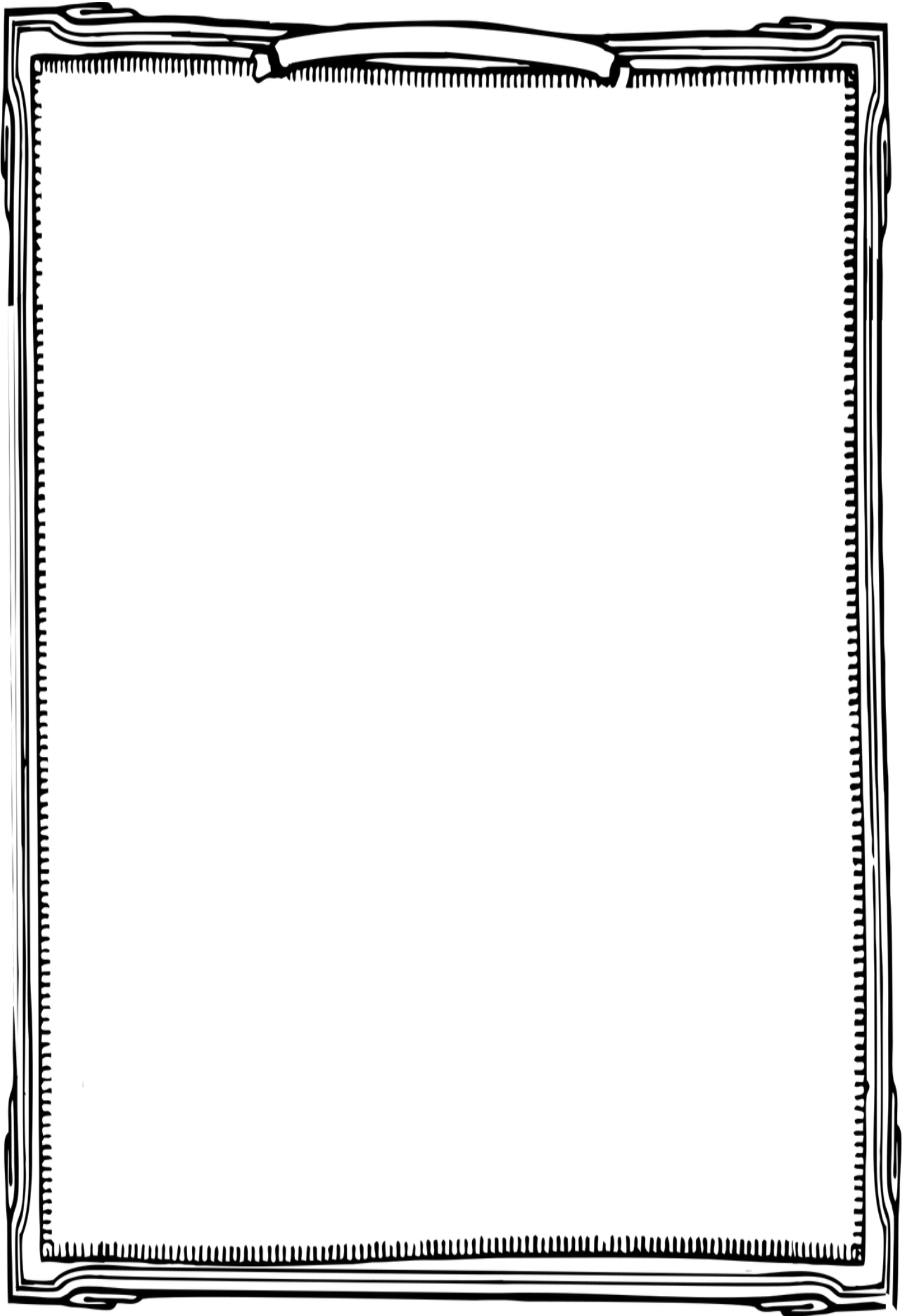

De græske guder

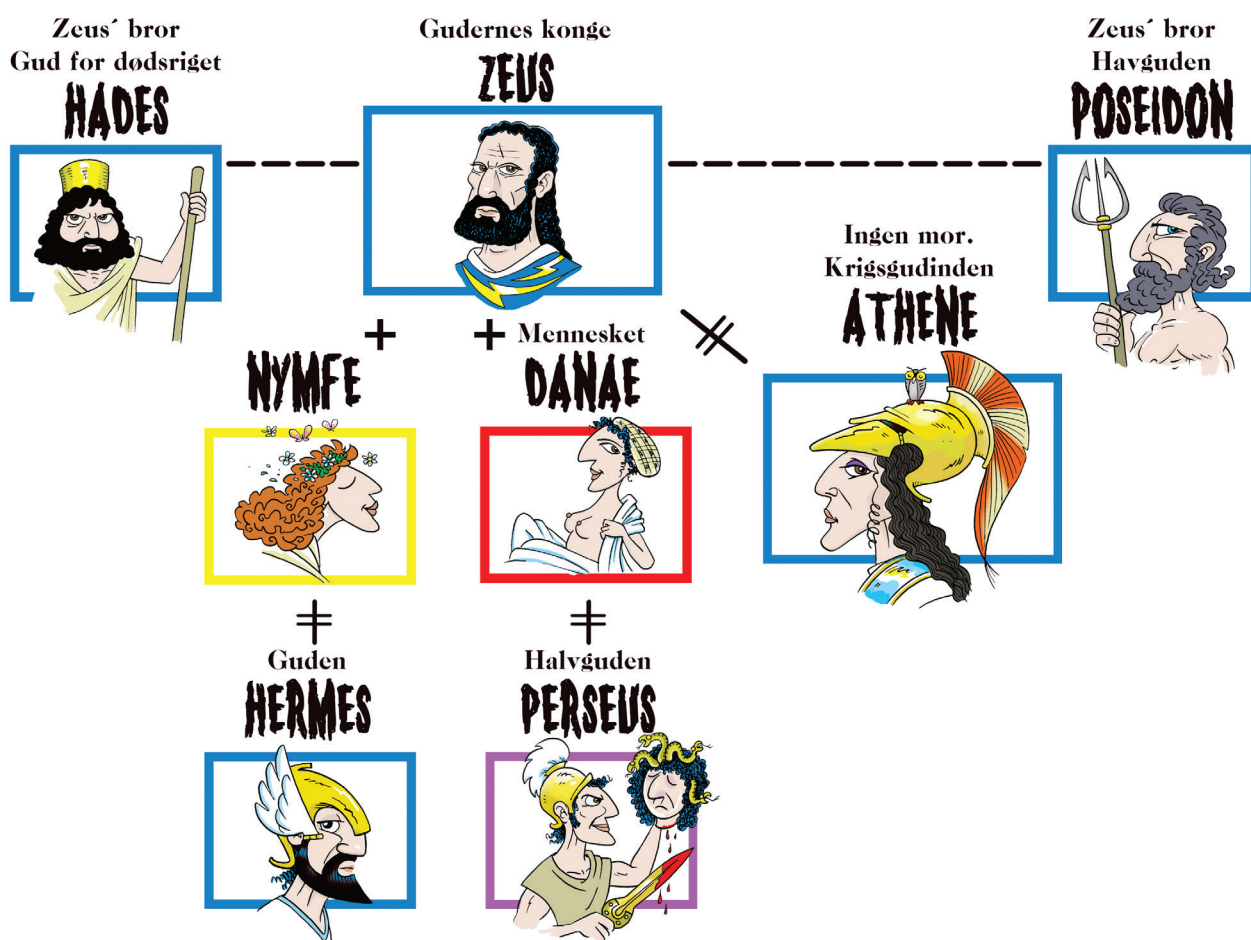
I den græske mytologi var der mange guder. Hver gud havde en særlig evne og en særlig opgave at tage sig af. Derfor bad man til forskellige guder, alt efter hvad man havde brug for hjælp til - lige som i den nordiske mytologi. Skulle man fx i krig, var krigsguderne Athene eller Aros gode at ofre og bede til. Var det kærlighed, man ønskede hjælp til, så var Afrodite gudinden, man ofrede og bad til.

Den øverste gud var tordenguden Zeus. Hans brødre var Poseidon, der var gud for havet, og Hades, der var gud for underverdenen.

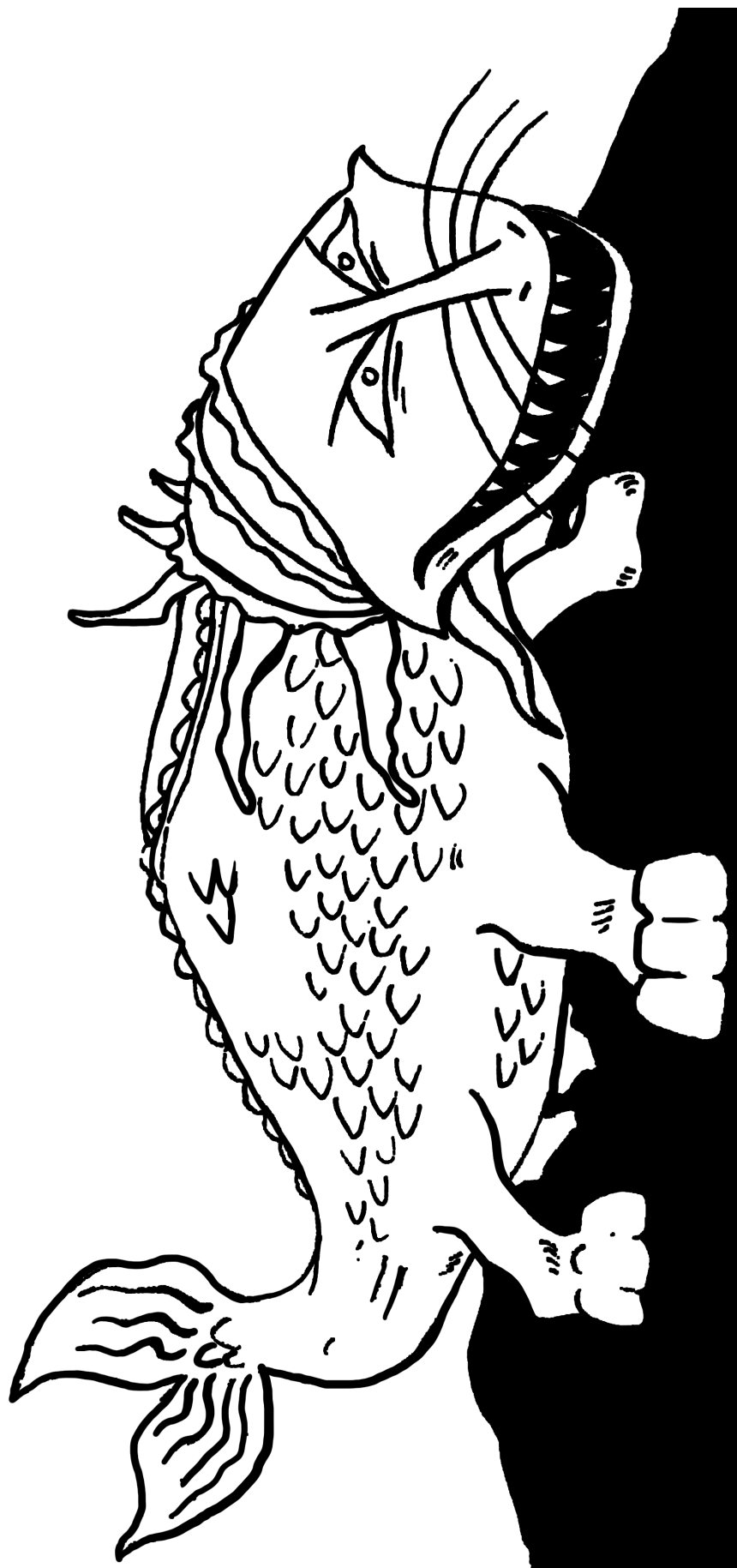
Grækerne mente, at guderne boede på bjerget Olympen. Derfor kaldte man dem for de olympiske guder. Dem var der 12 af i alt, og mange af dem var i familie med hinanden.

Guderne krævede, at man viste dem respekt. Intet menneske måtte tro, at de var lige med guderne. Hvis guderne mente, at mennesker ikke viste dem nok respekt, kunne de finde på at straffe dem ved at sende jordskælv, tørke, et monster eller endda død. Hvis guderne blev virkelig vrede, kunne hele verden være i fare.

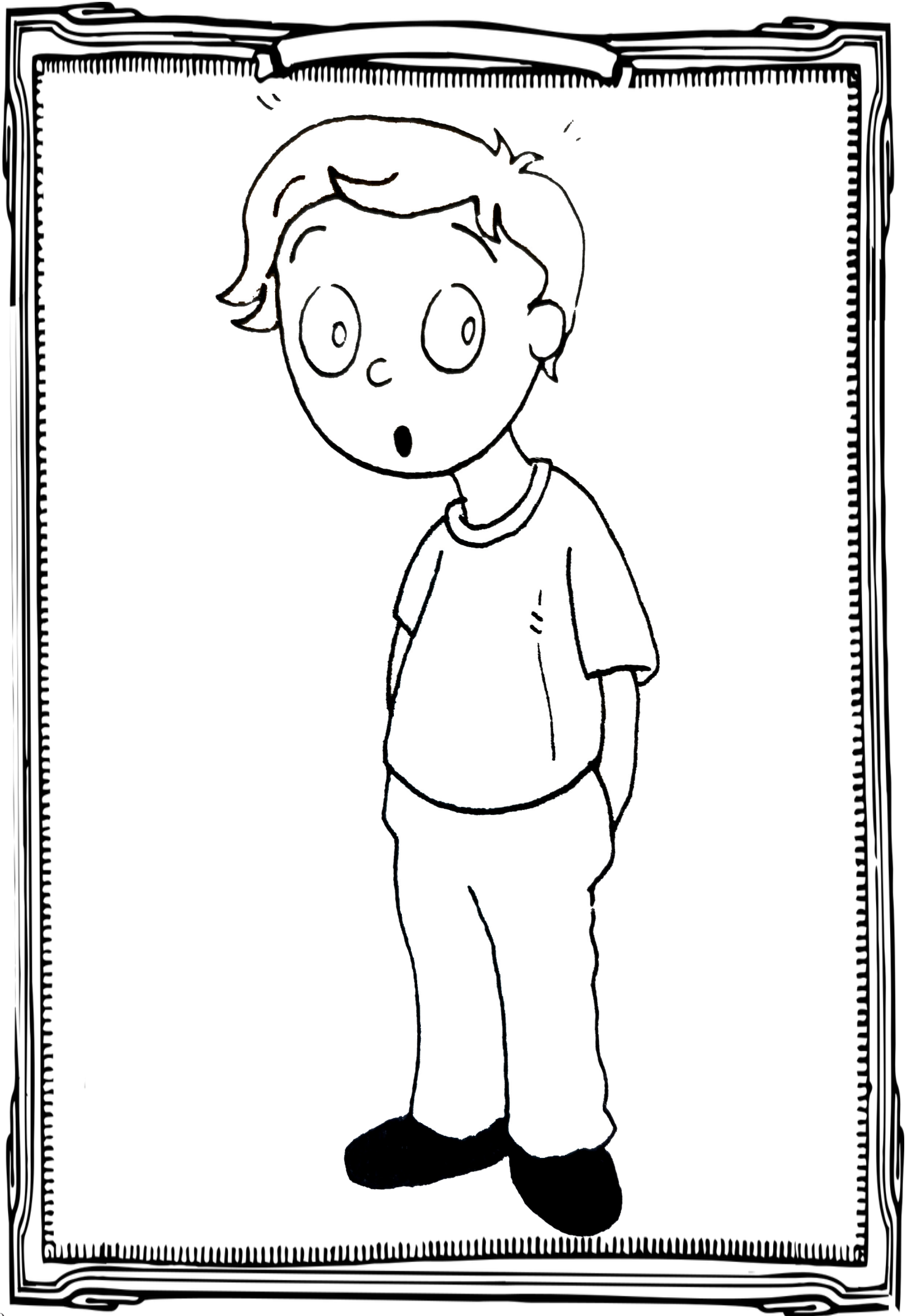
Zeus holdt meget af at besøge jorden. Og han holdt særlig meget af at besøge jordens kvinder. Ofte forklædte han sig som et dyr eller en plante, så de kvinder, han var forelsket i, ikke så, hvordan han egentlig så ud. Zeus fik MANGE børn med jordiske kvinder. De blev kaldt halvguder, og flere af dem blev berømte for deres gerninger. To af de mere kendte heltesønner er Herakles (også kaldet Herkules) og Perseus.

Cetus

Hjælp lillebror

A series of horizontal lines for writing, contained within a decorative border.

